

Vítr z Karpat

XIII. století

V temnotách teď měsíc září
Slunce skrývá svoji tvář
Cáry mraků deštěm zdobí
A blátem cesty sama klopýtáš

Nový den se v slzách rodí
Oblékáš svůj černý šat
Vlasy havranů ti září
A polibek hladí jak vítr z Karpat

Zase ptáš se, jak bůh soudí
Co je hřích a úděl náš
Jenom ticho provází tě
A odpověď v sobě ukrýváš

[:K ránu opět svíce zhasnou
Deštěm noci přicházíš
Na tvůj oltář slzy spadnou
A modlitbou mě ze sna probouzíš:]

Přicházím jak měsíc vlků
Padá anděl na tvůj klín
Někde v tmách se úsvit rodí
A vítr z Karpat polibek přináší